

leidsime ainsa torupilli putruja, kes
 plaategu suuremas maas oli ja kelle
~~toru~~ pilli meie enestele ostsime.
 Sellelt mängijalt saaks ehk
 mõne torupilli loo - aga mees on
 juba ~~võin~~ vanadusest õige nõrgaks
 läinud, meelepidamine kohanenud.
 Sürgi mängis ta meile haigusest hor-
 limata mõne lookese ette, mis väga
 keeruliselt ja "presto" tempos ette
 kanti. Lugu jooksis ilma taktiteta
 ja paljude "Vorsehlag"idega, mis et
 wärawalt kirja wõis üles tähendada.
 Teine moosekant "mängis" ^{wiiulil} ilusaid
 waltsisid, millel ~~wõis~~ wanat maiku
 pisut ei puudu. See on Karksi wallas
 üks talu isa, kelle nime ära olen
 unustanud. Alguis pärisime ka
 muinasjutusid, aga ära nähes et nendest
 kõlblikka polnud leida, siis ei pannud
 me' sellele pääl rõhku. Tantsusid ja
 ringmängusid - ka need oli üsna
 wäru pole, pääl mõne üksiku
 mis konjandusele üles tähendatud.